

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 268/2025
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΕΡΡΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Πρωτοδίκη Ανθούλα Βεζυρίδου, που ορίστηκε από τη Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Σερρών Πρόεδρο Πρωτοδικών και τη Γραμματέα Μαρία Τυχάλα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 05 Μαΐου 2025, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ 1) της εταιρείας με την επωνυμία η οποία εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 2) του επί της με ΑΦΜ , 3) και με ΑΦΜ και 4) του επί της οδού , με ΑΦΜ , οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Γεωργίου Παλάζη (ΑΜ ΔΣΘ 4471), που κατέθεσε στην έδρα προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και τον διακριτικό τίτλο Greece», όπως μετονομάσθηκε από την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και πιστώσεις» και τον διακριτικό τίτλο «κατόπιν τροποποίησης του καταστατικού της (με κωδ. αριθ. καταχώρησης στο Γ.Ε.ΜΗ.), η οποία εδρεύει στο Μοσχάτο Αττικής, επί της οδού και Αρχιμήδους, με ΑΦΜ Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Πειραιά και με αρ. ΓΕΜΗ , όπως εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσα από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τον νόμο 4354/2015, δυνάμει της με αριθμ. 220/1/13.03.2017 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων [υπ' αριθμ. 880/16.3.2017 ΦΕΚ (τ.Β), ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου και ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής

εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία « C», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας επί της οδού 4^{0s} όροφος, με αριθμό μητρώου IFSC, Δουβλίνο, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης Τραπεζικής εταιρεία με την επωνυμία «Τράπεζα Ανώνυμη Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο « που εδρεύει στην Αθήνα με ΑΦΜ Δ.Ο.Υ ΦΑΕ Αθηνών (Γ.Ε.ΜΗ, με αριθμό νόμιμα εκπροσωπούμενης, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Α. Ε.» και τον διακριτικό τίτλο « Ergasias», με ΑΦΜ {πρώην «ΤΡΑΠΕΖΑ Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ»}, λόγω διάσπασης της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύσταση της πρώτης τραπεζικής εταιρίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 16 του Ν.2515/1997, την παρ. 3 του άρθρου 57 και των άρθρων 59 έως και 74 του Ν.4601/2019 – Ανακοινώσεις για καταχώρηση στο ΓΕΜΗ υπ' αριθμ. 31907 και 31909/20.03.2020), η οποία (εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων) παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Ελένης Κοκοβίδου (Α.Μ. Δ.Σ. Θεσσαλονίκης 5320), που κατέθεσε στην έδρα προτάσεις.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ: Η από 18.10.2024 και με αριθμό κατάθεσης ΑΝΑΚ-ΕΚΤ /21.01.2024 ανακοπή, που στρέφεται κατά της από 14.10.2024 επιταγής προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της υπ' αριθμ. Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί στο παρόν Δικαστήριο αρχικά κατά τη δικάσιμο της 17^{ης}.03.2025 και κατόπιν αναβολής κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την προκείμενη δικάσιμο, μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο κατά τη σειρά εγγραφής της σε αυτό οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται παραπάνω, οι δε πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου και στις έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσαν.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 294, 295 παρ.1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται και στην ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρο 591 παρ.1 ΚΠολΔ), ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής, χωρίς την συναίνεση του εναγόμενου, πριν αυτός προχωρήσει στη συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης, η παραίτηση δε αυτή έχει ως αποτέλεσμα ότι η αγωγή θεωρείται μη ασκηθείσα και η σχετική δίκη καταργείται (ΑΠ 219/2012, 568/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η παραίτηση, από το δικόγραφο, για την οποία αρκεί η ύπαρξη γενικής μόνο πληρεξουσιότητας στο πρόσωπο του δικηγόρου του παραιτουμένου, μπορεί να γίνει είτε με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, είτε με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο, είτε με δήλωση στις προτάσεις. Στην προκειμένη περίπτωση, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου, πριν το δικαστήριο εισέλθει στη συζήτηση της ουσίας αυτής, οι 2^{ος}, 3^{ος} και 4^η των ανακοπτόντων (

), με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου τους, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης παραιτήθηκαν από το δικόγραφο της υπό κρίση ανακοπής. Συνεπώς, η κρινόμενη ανακοπή ως προς τους ανωτέρω ανακόπτοντες θεωρείται ως μηδέποτε ασκηθείσα και η σχετική δίκη καταργημένη, κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

Με την υπό κρίση ανακοπή της η ανακόπτουσα ανώνυμη εταιρία ζητεί για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους να ακυρωθεί η από 14.10.2024 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της υπ' αριθμ. Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δυνάμει της οποίας επιτάχθηκε να καταβάλει στην καθ' ης η ανακοπή α) για επιδικασθέν κεφάλαιο το ισόποσο σε ευρώ, κατά το χρόνο εξόφλησης με βάση την επίσημη ισοτιμία ευρώ και ελβετικού φράγκου, ποσό των 701.858,07 ελβετικών φράγκων, με το εκάστοτε ισχύον συμβατικό επιτόκιο υπερημερίας

από την 06.10.2020 (επόμενη της κοινοποίησης της εξώδικης καταγγελίας στην ανακόπτουσα ανώνυμη εταιρεία) και με εξαμηνιαίο ανατοκισμό των τόκων, πλέον τυχόν εξόδων και μέχρι την πλήρη εξόφληση, β) το ποσό των 7.000,00 ευρώ για επιδικασθείσα με την ως άνω διαταγή πληρωμής δικαστική δαπάνη, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της εν λόγω επιταγής προς πληρωμή μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως, γ) το ποσό των 6,00 ευρώ για την έκδοση και επικύρωση αντιγράφου απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής, δ) το ποσό των 40,00 ευρώ για την σύνταξη της εν λόγω επιταγής και ε) τα με βάση της με αριθμό 21798/11.03.2016 (ΦΕΚ Β' 709/16.03.2016) ΚΥΑ προβλεπόμενα έξοδα και αμοιβή του Δικαστικού επιμελητή για την επίδοση της εν λόγω επιταγής, και τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της εν λόγω επιταγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Ιστορεί δε η ανακόπτουσα, ότι η ανωτέρω επιταγή προς πληρωμή της επιδόθηκε στις 16.10.2024, ενώ κατά της ως άνω διαταγής πληρωμής είχε ήδη ασκήσει ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ (μετά δικογράφου προσθέτων λόγων). Όπως δε περαιτέρω η ανακόπτουσα παραδεκτά κατ' άρθρο 224 ΚΠολΔ με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της στο ακροατήριο, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και εμπεριέχεται και στις επί τις έδρας κατατεθείσες προτάσεις της συμπλήρωσε, επί της ανωτέρω ανακοπής της κατ' άρθρο 632 ΚΠολΔ εκδόθηκε ήδη η υπ' αριθμ.

, απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία και ακύρωσε την ως άνω Διαταγή Πληρωμής, η οποία αποτελούσε τον εκτελεστό τίτλο δυνάμει του οποίου επισπεύδεται σε βάρος της για δεύτερη φορά αναγκαστική εκτέλεση. Η ανακόπτουσα ζητεί ακόμη, να ακυρωθεί κάθε συναφής με την ανωτέρω επιταγή πράξη αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της, όπως επίσης να καταδικαστεί η καθ' ης στην εν γένει δικαστική τους δαπάνη και στην αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου της.

Από το περιεχόμενο και τα αιτήματα του υπό κρίση δικογράφου ανακοπής συνάγεται, ότι πρόκειται για ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, η οποία παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, αφού ο εκτελεστός τίτλος δεν εκδόθηκε από το Ειρηνοδικείο και πρόκειται για το δικαστήριο της περιφέρειας της γενικής δωσιδικίας της ανακόπτουσας (άρθρα 584, 585, 614επ., 933 παρ. 1 και 3 και

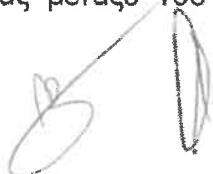

937 παρ. 3 ΚΠολΔ), προκειμένου να συζητηθεί κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ., 937 παρ. 3 ΚΠολΔ). Περαιτέρω η κρινόμενη ανακοπή έχει ασκηθεί νομότυπα κι εμπρόθεσμα, ήτοι πριν την έναρξη της προθεσμίας ενέργειας των 45 ημερών του άρθρου 934 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ, δεδομένου ότι από την παραδεκτή επισκόπηση της δικογραφίας, δεν προκύπτει ότι έχουν επακολουθήσει άλλες πράξεις εκτέλεσης μετά την επίδοση της προαναφερόμενης επιταγής προς πληρωμή. Είναι δε ορισμένη, καθώς περιέχει ένα σαφή και ορισμένο λόγο ανακοπής, πλην του αιτήματος περί ακύρωσης κάθε επόμενης πράξης εκτέλεσης, το οποίο είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο, λόγω αοριστίας, διότι αίτημα της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ είναι πάντοτε η ακύρωση ορισμένων πράξεων της αναγκαστικής εκτέλεσης (ΑΠ 83/2020, ΑΠ 792/2015, ΑΠ 337/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), και όχι αόριστα κάθε άλλης πράξης εκτέλεσης. Εάν ήθελε δε εκτιμηθεί, το συγκεκριμένο αίτημα, ως αίτημα ακύρωσης του πλειστηριασμού, που πρόκειται να διενεργηθεί, τυγχάνει απορριπτέο ως απαράδεκτο, διότι με αυτό ζητείται προληπτική δικαστική προστασία, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 69 ΚΠολΔ, διότι ναι μεν, κατά την περίπτωση δ' της εν λόγω διάταξης είναι επιτρεπτή η ταυτόχρονη άσκηση ανακοπής κατά της επόμενης πράξης εκτέλεσης στηριγμένης στην ακυρότητα της προηγούμενης, ωστόσο με την ως άνω διάταξη παρέχεται ένδικη προστασία υπό την προϋπόθεση ότι ο γενεσιουργός λόγος του επίδικου δικαιώματος, που για το δικαίωμα άσκησης ανακοπής, κατά το άρθρο 933 ΚΠολΔ, είναι η παράνομη διένεργεια εκτέλεσης, έχει ήδη επέλθει κατά το χρόνο συζήτησης (ΜΠΠατρ 158/2019, ΜΠΠατρ 132/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, βλ. και Α. Βαθρακοκόλη, Η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2022, σελ. 223-224, πλαγιάρ. 671), περίπτωση όμως που δε συντρέχει εν προκειμένω, δοθέντος ότι ο πλειστηριασμός δεν έχει εισέτι διενεργηθεί. Πρέπει, επομένως η κρινόμενη ανακοπή κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς το παραδεκτό, η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των προβαλλόμενων λόγων της.

Η καθ' ης η ανακοπή αρνήθηκε την υπό κρίση ανακοπή και ζήτησε αυτή να απορριφθεί καθ' ολοκληρία για τους λόγους που αναφέρει λεπτομερώς στο

δικόγραφο των προτάσεων της και δη προεχόντως ως αόριστη, περαιτέρω δε ως νόμω και ουσία αβάσιμη, ισχυρισμοί που θα εξετασθούν περαιτέρω κατά την ουσιαστική τους βασιμότητα.

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 281 ΑΚ, 116 και 933 ΚΠολΔ και 25 § 3 του Συντάγματος προκύπτει ότι, η πραγμάτωση με αναγκαστική εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή κατά του οφειλέτη αποτελεί ενάσκηση ουσιαστικού δικαιώματος δημοσίου δικαίου. Συνεπώς, λόγο της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ μπορεί να αποτελέσει και η προφανής αντίθεση της επισπευδομένης διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης στα αντικειμενικά όρια της καλής πίστης ή των χρηστών ηθών ή του κοινωνικοοικονομικού σκοπού του δικαιώματος, που θέτει η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ (ΕΑ 2634/2022 ΑΡΜ 2022.1462, ΕφΑΘ. 5723/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διάταξης, για να θεωρηθεί η άσκηση του δικαιώματος καταχρηστική, πρέπει η προφανής υπέρβαση των ορίων, που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικοοικονομικός σκοπός του δικαιώματος, να προκύπτει από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου ή από την πραγματική κατάσταση που δημιουργήθηκε ή τις περιστάσεις που μεσολάβησαν ή από άλλα περιστατικά, τα οποία, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γέννηση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή την άσκησή του κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντίληψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου (ΟΛΑΠ 17/1995, ΑΠ 2045/2014, ΑΠ 1627/2012, ΑΝ 1183/2009 δημοσίευση σε ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑΘ 2634/2022 ΑΡΜ 2022.1462). Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, καλή πίστη θεωρείται η συμπεριφορά του χρηστού και συνετού ανθρώπου, που επιβάλλεται κατά τους συνηθισμένους τρόπους ενεργείας, ενώ ως κριτήριο των «χρηστών ηθών» χρησιμεύουν οι ιδέες του κατά γενική αντίληψη χρηστών και εμφρόνως σκεπτόμενου ανθρώπου. Προκειμένου δε να κριθεί αν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει αντικειμενική υπέρβαση των προαναφερομένων ορίων, συνεκτιμώνται τα κίνητρα, ο σκοπός του ασκούντος το δικαίωμα, το είδος των μέσων, που χρησιμοποιήθηκαν και οι λοιπές περιστάσεις πραγμάτωσης της συμπεριφοράς (ΑΠ 119/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, η καταχρηστική συμπεριφορά του φορέα του δικαιώματος εμφανίζεται υπό διάφορες μορφές, όπως με την ύπαρξη δυσαναλογίας μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέσου

εκτέλεσης και του επιδιωκόμενου σκοπού ή με την άσκηση δικονομικού δικαιώματος κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη ή την καλή πίστη, δηλαδή όταν η συμπεριφορά του φορέα του δικαιώματος ωθείται από κακοβουλία με αποκλειστικό σκοπό τη βλάβη του άλλου ή όταν η πράξη της εκτέλεσης υπερβαίνει τα όρια της θυσίας του οφειλέτη. Επιπλέον, δε, απαιτείται οι πράξεις του υπόχρεου και η υπ' αυτού δημιουργηθείσα κατάσταση, που συνεπάγεται ιδιαίτερα επαχθείς για τον ίδιο επιπτώσεις, να τελούν σε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου. Το δε ζήτημα εάν οι συνέπειες, που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος, είναι επαχθείς για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες, που είναι δυνατόν να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματος του (ΟΛΑΠ 6/2016, ΑΠ 139/2022, ΑΠ 1416/2022, ΑΠ 1603/2014, ΑΠ 385/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δεν είναι, πάντως, απαραίτητο η επιχειρούμενη από τον δικαιούχο ανατροπή της διαμορφωμένης κατάστασης να προκαλεί αφόρητες ή δυσβάστακτες συνέπειες στον οφειλέτη, αλλά αρκεί να έχει απλώς δυσμενείς (ΟΛΑΠ 2/2019, ΟΛΑΠ8/2018, ΑΝ 1268/2022, ΑΠ 1346/2022, ΑΠ 1593/2022 δημοσιευμένες σε ΤΝΝ Νόμος). Επιπροσθέτως, η καταχρηστική συμπεριφορά, που στοιχειοθετεί προφανή υπέρβαση των ορίων που καθορίζονται στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, μπορεί να εμφανισθεί και στην περίπτωση που προκαλείται η εντύπωση έντονης αδικίας σε σχέση με το όφελος του δικαιούχου από την άσκηση του δικαιώματος (ΑΠ 1047/2003 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1028/1986 ΝοΒ 35.751, ΕφΑθ. 2634/2022 Αρμ. 2022.1462, ΕφΑθ. 6546/2008 ΕΛΔνη 2009.557).

Με τον τέταρτο λόγο της υπό κρίση ανακοπής της η ανακόπτουσα ανώνυμη εταιρεία ισχυρίζεται, ότι η εκ μέρους της καθ' ης η ανακοπή νέα επίσπευση σε βάρος της αναγκαστικής εκτέλεσης δυνάμει της υπ' αριθμ.

Διαταγής Πληρωμής του Μον.Πρωτ. Αθηνών ως εκτελεστού τίτλου, με την επίδοση σε αυτήν της νυν προσβαλλόμενης από 14.10.2024 επιταγής προς πληρωμή, ενόσω εκκρεμούσε η έκδοση απόφασης από το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών επί της με αρ. εκθ. κατάθεσης ανακοπής του άρθρου 632 ΚΠολΔ που είχε ήδη ασκήσει η ανακόπτουσα αιτούμενη την

ακύρωση του εν λόγω εκτελεστού τίτλου και παρότι είχε στο μεταξύ εκδοθεί υπ' αριθμ. απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σερρών (ειδ.διαδικασία) επί ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ, που η ανακόπτουσα είχε ασκήσει της κατά της προηγηθείσας από 03.07.2023 επιταγής προς πληρωμή που της είχε κοινοποιηθεί από την καθ' ης δυνάμει του ιδίου ως άνω εκτελεστού τίτλου κι η οποία ανέβαλε την συζήτηση της υπόθεσης μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της προαναφερθείσας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ανακοπής, γεγονότα τα οποία γνώριζε η καθ' ης η ανακοπή, συνιστά συμπεριφορά καταχρηστική που υπερβαίνει σαφώς τις αρχές της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικοοικονομικού σκοπού του δικαιώματος.

Με το περιεχόμενο αυτό ο συγκεκριμένος λόγος ανακοπής προβάλλεται παραδεκτά, είναι ορισμένος και νόμιμος, ερειδόμενος στις ως άνω αναφερθείσες νομικές διατάξεις, πρέπει συνεπώς να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, τα οποία λαμβάνονται υπόψη, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της διαφοράς, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Μετά από αίτηση της καθ' ης εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Διαταγή Πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δυνάμει της οποίας διατάχθηκαν η μεν ανακόπτουσα ανώνυμη εταιρία ως πρωτοφειλέτρια, οι δε του

υπό την ιδιότητά τους ως εγγυητών, να καταβάλουν στην καθ' ης, υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «I DAC» το ισόποσο σε ευρώ, κατά το χρόνο εξόφλησης με βάση την επίσημη ισοτιμία ευρώ και ελβετικού φράγκου, ποσό των 701.858,07 ελβετικών φράγκων, με το εκάστοτε ισχύον συμβατικό επιτόκιο υπερημερίας από την 06.10.2020 (επόμενη της κοινοποίησης της εξώδικης καταγγελίας στην ανακόπτουσα ανώνυμη εταιρεία) και με εξαμηνιαίο ανατοκισμό των τόκων, πλέον τυχόν εξόδων και μέχρι την πλήρη εξόφληση, πλέον ποσού 7.000,00 ευρώ για επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη. Το με την ως άνω Διαταγή Πληρωμής επιδικασθέν κεφάλαιο

αποτελούσε απαίτηση προερχόμενη από το υπόλοιπο της καταγγελλείας υπ' αριθ. 3/2006 σύμβασης δανείου, η οποία είχε καταρτιστεί μεταξύ

της αρχικής δανείστριας ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Ι
ΑΕ» και της ανακόπτουσας ανώνυμης εταιρείας, υπέρ της
οποίας εγγυήθηκαν οι προαναφερθέντες ς του

.) και

. Ακολούθως η καθ' ης, υπό την προαναφερθείσα
ιδιότητά της, επέδωσε στις 07.07.2023 σε άπαντες τους ανωτέρω αντίγραφο
του πρώτου εκτελεστού απογράφου της εν λόγω Διαταγής Πληρωμής με την
από 03.07.2023 επιταγή της προς πληρωμή. Άπαντες δε άσκησαν από κοινού
νομότυπα και εμπρόθεσμα α) ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
την αρ. εκθ. κατάθεσης ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ,
μετά δικογράφου προσθέτων λόγων, αιτούμενοι την ακύρωση της εν λόγω
Διαταγής Πληρωμής, για τους αναφερόμενους στα εν λόγω δικόγραφα λόγους
και β) ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σερρών τη με αριθμό κατάθεσης
ΑΝΑΚ-ΕΚΤ ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ στρεφόμενοι κατά της από
03.07.2023 επιταγής προς πληρωμή, για τους διαλαμβανόμενους στο δικόγραφο
αυτής λόγους. Επί της τελευταίας αυτής ανακοπής εκδόθηκε τον Απρίλιο του
2024 η υπ' αρ. απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σερρών
(ειδ.διαδικασία), η οποία ανέβαλε την έκδοση απόφασης, εωσότου εκδοθεί
απόφαση από το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών επί της προαναφερθείσας με
αριθ. εκθ. κατ.) ανακοπής και των πρόσθετων λόγων αυτής.

Παρά ταύτα η καθ' ης επέδωσε την 16-10-2024 στην ανακόπτουσα ανώνυμη
εταιρία νέα επιταγή προς πληρωμή, δυνάμει του ιδίου ως άνω εκτελεστού τίτλου
και δη την νυν προσβαλλόμενη από 14-10-2024 επιταγή προς πληρωμή, με την
οποία επέτασσε την ανακόπτουσα ανώνυμη εταιρία να της καταβάλλει συνολικά
για επιδικασθέν κεφάλαιο το ποσό των 701.858,07 ελβετικών φράγκων, και για
δικαστική δαπάνη και λοιπά έξοδα το ποσό των 7.046,00 ευρώ, με τον νόμιμο
τόκο από την επίδοση της επιταγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Σημειώνεται
δε πως ήδη εκδόθηκε και η υπ' αριθμ. 5 απόφαση του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία έκανε δεκτή την κατ' άρθρο 632 ΚΠολΔ ανακοπή

κι ακύρωσε την υπ' αριθμ. Διαταγή Πληρωμής της Δικαστή του Μον.Πρωτ.Αθηνών. Από τη συνεκτίμηση όλων των ανωτέρω προκύπτει, ότι η διαδικαστική πράξη της καθ' ης να προβεί εκ νέου σε επίσπευση της εκτελεστικής διαδικασίας με τη σύνταξη και την επίδοση νέας επιταγής προς πληρωμή με σκοπό την είσπραξη της ένδικης απαίτησής της, αν και σχετίζεται με τη διαχείριση των δικαιωμάτων της και την επιλογή της ως προς τον τρόπο ικανοποίησης της απαίτησής της, συνιστά καταχρηστική άσκηση του δικαιώματός της, λαμβανομένης υπόψη της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας μέσου και σκοπού, καθότι γνώριζε ότι εκκρεμούσε η έκδοση αποφάσεως επί ασκηθείσας ανακοπής της νυν ανακόπτουσας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία έβαλε κατά του εκτελεστού της τίτλου και η οποία έχει ήδη συζητηθεί την 15-5-2024, παράλληλα δε, γνώριζε ότι είχε εκδοθεί και η προμνησθείσα υπ' αρ. 111/2023 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σερρών, επί της ανωτέρω αναφερθείσας ανακοπής κατά της από 3-7-2023 επιταγής προς πληρωμή που η καθ' ης είχε προηγουμένως κοινοποιήσει στην ανακόπτουσα ανώνυμη εταιρία, δυνάμει του ίδιου εκτελεστού τίτλου. Περαιτέρω, ουδόλως δικαιολογείται εκ μέρους της καθ' ης η εξυπηρέτηση των συμφερόντων και του σκοπού της μέσω της ως άνω διαδικαστικής πράξης επίσπευσης της αναγκαστικής εκτέλεσης με τη σύνταξη νέας επιταγής προς πληρωμή και ας έχει λήξει η ισχύς της προηγούμενης λόγω της παρόδου ενός έτους (άρθρο 926 παρ.2 ΚΠολΔ), δοθέντος ότι δεν πιθανολογείται ύπαρξη τυχόν βλάβης των συμφερόντων της από την καθυστέρηση άμεσης ικανοποίησης της απαίτησής της, τη στιγμή που υφίσταται και εμπράγματη εξασφάλιση αυτής επί ακινήτου μεγάλης αξίας των καθ' ων η Διαταγή Πληρωμής με προσημείωση υποθήκης. Είναι δεδομένο δε, ότι η ως άνω διαδικαστική πράξη προκάλεσε βλάβη των συμφερόντων της ανακόπτουσας ανώνυμης εταιρείας, καθότι την υπέβαλε σε επιπλέον έξοδα για την αντιμετώπιση και την ακύρωση αυτής, προκειμένου να προληφθεί τυχόν κατάσχεση και πλειστηριασμός της ακίνητης περιουσίας της, τη στιγμή που ήταν δεδομένο ότι οι προβαλλόμενοι λόγοι αμφισβήτησης της απαίτησης της καθ' ης θα κρίνονταν από το αρμόδιο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών επί ήδη συζητηθείσας ανακοπής.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, ο λόγος αυτός της ανακοπής αποδεικνύεται βάσιμος και από ουσιαστική άποψη. Μετά ταύτα παρέλκει η

εξέταση των λοιπών λόγων της ένδικης ανακοπής, καθόσον με την ευδοκίμηση του κριθέντος λόγου, ικανοποιείται πλήρως το έννομο συμφέρον της ανακόπτουσας ανώνυμης εταιρίας, πρέπει δε να γίνει δεκτή η κρινόμενη ανακοπή και να ακυρωθεί η από 14.10.2024 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της υπ' αριθμ. .

Διαταγής Πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Τα δικαστικά έξοδα της δίκης, προσδιοριζόμενων βάσει του ποσού της απαίτησης, για την οποία επισπεύσθηκε η εκτέλεση (βλ. ΑΠ 905/2011 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 328/2003 ΧρΙΔ 2003.547), πρέπει λόγω της ήττας της καθ' ης και κατόπιν σχετικού αιτήματος της ανακόπτουσας, να επιβληθούν σε βάρος της καθ' ης η ανακοπή (άρθρα 106, 176, 189, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΘΕΩΡΕΙ την ανακοπή μη ασκηθείσα ως προς τους 2^ο, 3^ο και 4^η των ανακοπτόντων

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή ως προς την πρώτη ανακόπτουσα ανώνυμη εταιρία.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την από 14.10.2024 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της υπ' αριθμ. Διαταγής

Πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ'ης η ανακοπή τη δικαστική δαπάνη της ανακόπτουσας την οποία καθορίζει στο ποσό των έντεκα χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ 11.500,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στις Σέρρες σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 9^η Αυγούστου 2025, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

